

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOorzitter van de EERSTE KAMER

ARREST

nr. S/2015/0098 van 4 augustus 2015

in de zaak RvVb/1415/0331/SA/0322

In zake:

1. de **VERENIGING VAN MEDE-EIGENAARS "RESIDENTIE DE HOGE BOMEN"**, vertegenwoordigd door syndicus Myriam BOODTS
2. mevrouw **Myriam BOODTS**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Ria HENS
kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Amerikalei 191
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:*

de nv **DIA**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Frederic LENDERS
kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Godefriduskaai 18 bus 62
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 9 januari 2015 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 20 november 2014.

De deputatie heeft het administratief beroep van de eerste verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Brasschaat van 1 september 2014 verworpen.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partij onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de sloop van drie bestaande woningen en de bouw van een meergezinswoning.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 2930 Brasschaat, Hoogboomsteenweg 12 en met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie F, nummers 264A4, 264N4 en 264A5.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota met betrekking tot de vordering tot schorsing ingediend, maar heeft wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partij met betrekking tot de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 9 juni 2015, waarop de vordering tot schorsing wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Hilde VERMEIREN, die loco advocaat Ria HENS verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Joris LAGEY, die loco advocaat Frederic LENDERS verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij is, alhoewel behoorlijk opgeroepen, niet ter zitting verschenen. Krachtens artikel 16 van het DBRC-decreet verhindert, bij regelmatige oproeping, de afwezigheid van de verwerende partij de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, niet.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO, het DBRC-decreet en het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals van toepassing op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. TUSSENKOMST

De nv DIA verzoekt met een aangetekende brief van 27 maart 2015 in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de Raad heeft met een beschikking van 13 mei 2015 de tussenkomende partij toegelaten tussen te komen.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is alleen nodig wanneer de voorwaarden vervuld zijn om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen en, zoals hierna blijkt, is dat niet zo.

IV. FEITEN

Op 2 juni 2014 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Brasschaat een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor de "BOUW VAN 12 APPARTEMENTEN". De aanvraag omvat tevens een ondergrondse parking, bereikbaar via een servitudeweg naar de Bergstraat, en de sloop van 3 eengezinswoningen met een chinees restaurant.

De percelen zijn, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgesteld gewestplan 'Antwerpen', gelegen in woongebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch in een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Op de aanvraag is de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening op het parkeren van toepassing, zoals aanvankelijk goedgekeurd door de verwerende partij op 5 april 2012 (B.S. van 20 april 2012) en gewijzigd op 10 oktober 2013 (B.S. van 4 november 2013).

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 1 juli tot en met 30 juli 2014, worden 20 identieke bezwaarschriften ingediend in verband met het gebruik van de servitudeweg.

PIDPA adviseert op 24 juli 2014 voorwaardelijk gunstig.

Het Centrum voor Toegankelijkheid van de provincie Antwerpen adviseert op 25 juli 2014 voorwaardelijk gunstig.

De brandweer van Brasschaat adviseert op 30 juli 2014 voorwaardelijk gunstig.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 1 september 2014 voorwaardelijk gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Brasschaat verleent op 1 september 2014 als volgt een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomen partij:

“ ...

Het is principieel de keuze van de bouwheer zelf waar hij de toegang naar zijn garages neemt. Uit het uittreksel van de notariële akte blijkt dat zij recht hebben om gebruik te maken van deze wegenis. Het bouwen op een perceel in een aaneengesloten bebouwing en de verzwarende van het verkeer op de servitude zal ontegensprekelijk hinder veroorzaken voor de aanpalenden. Het wonen in een woongebied vereist echter een zekere verdraagzaamheid waarbij, in onderling overleg, deze hinder tot het minimum beperkt kan worden.

(...)

PARKEERVERORDENING

De goedgekeurde parkeerverordening bepaalt dat er 1,5 parkeerplaats per woongegelegenheid dient voorzien te worden. Voor 12 appartementen moeten er 18 parkeerplaatsen voorzien worden en het plan voorziet 15 parkeerplaatsen in de ondergrondse garage en nog 3 bovengrondse staanplaatsen.

WATERTOETS

Het eigendom is gelegen in overstromingsgebied en het voorliggende project beslaat de volledige perceelsoppervlakte. Op het plat dak van de ondergrondse garage worden groenzones voorzien die het hemelwater kunnen bufferen en er wordt een hemelwaterput voorzien van 16.000 liter met hergebruik voor de toiletten.

(...)

TOETSING AAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

In dit gedeelte van de Hoogboomsteenweg komen hoofdzakelijk meergezinswoningen voor, het ontworpen appartementsgebouw sluit naar bestemming, profiel en materiaalgebruik aan bij de bestaande bebouwing.

ALGEMENE CONCLUSIE

Gunstig op voorwaarde dat:

- 1) de voorwaarden van 24 juli 2014 van Pidpa Riolering worden nageleefd;*
 - 2) de voorwaarden van 25 juli 2014 van het Centrum voor Toegankelijkheid worden nageleefd;*
 - 3) de voorwaarden van de brandweer worden nageleefd.*
- ...”*

De eerste verzoekende partij tekent 'als derde en in naam van alle mede-eigenaars en bewoners' tegen deze beslissing op 22 september 2014 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De mobiliteitsambtenaar van de gemeente Brasschaat adviseert naar aanleiding van dit administratief beroep, op 3 november 2014, gunstig. Volgens deze mobiliteitsambtenaar brengt een inrit langs de Hoogboomsteenweg, een lokale verbindingsweg met een belangrijke verkeersfunctie en een dubbelrichtingsfietspad aan de zijde van de site, de (verkeers)veiligheid van de fietsers in het gedrang.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 13 november 2014 het administratief beroep niet in te willigen en onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 18 november 2014 beslist de verwerende partij op 20 november 2014 als volgt het administratief beroep niet in te willigen en onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning te verlenen aan de tussenkomende partij:

“..."

Volgens het vastgestelde gewestplan van Antwerpen (goedgekeurd bij KB van 3 oktober 1979) situeert de aanvraag zich in woongebied.

(...)

De aanvraag is principieel in overeenstemming met deze planologische bestemming van het gewestplan.

De aanvraag dient getoetst aan de gemeentelijke parkeerverordening.

De parkeerverordening stelt dat er 1,5 parkeerplaatsen per woongegelegenheid dienen voorzien te worden. Voor 12 appartementen moeten er 18 parkeerplaatsen worden voorzien. Het plan voorziet 15 ondergrondse parkeerplaatsen en 3 bovengrondse en voldoet hiermee aan de verordening.

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de bepalingen in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) en haar uitvoeringsbesluiten.

Het advies van de brandweer d.d. 30/07/2014 en het advies van het centrum voor toegankelijkheid d.d. 25/07/2014 dienen strikt te worden nageleefd.

Watertoets:

Volgens artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te zijn aan de watertoets. Het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan de kenmerken van het watersysteem, aan de doelstellingen en beginselen van artikel 5, 6 en 7 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het (deel)bekkenbeheerplan.

Bij nazicht van de Vlaamse kaart met de overstromingsgevoelige gebieden, blijkt het perceel niet gelegen te zijn in een effectief of mogelijk overstromingsgevoelig gebied.

Het voorliggende project voorziet de mogelijkheid van het bouwen of verharden van een aanzienlijke oppervlakte, zodat rekening gehouden moet worden met het mogelijke effect op de plaatselijke waterhuishouding. Door de toename van de verharde oppervlakte wordt de infiltratie van het hemelwater in de bodem plaatselijk beperkt. Dit dient te worden gecompenseerd.

De mogelijke schadelijke effecten voor het water worden ondervangen doordat er voldaan is aan de gewestelijke stedenbouwkundige hemelwaterverordening.

De aanvraag dient getoetst op de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening. De overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen. Het aangevraagde werd met inachtneming van al deze aspecten onderzocht. Hierna wordt dieper ingegaan op de voor de aanvraag noodzakelijke of relevante elementen.

Bij de beoordeling van het aangevraagde is rekening gehouden met de in de omgeving bestaande toestand.

De aanvraag is gelegen aan de Hoogboomsteenweg in Brasschaat.

In dit gedeelte van Brasschaat komen hoofdzakelijk meergezinswoningen in aaneengesloten bebouwing voor. Er bevinden zich ook eengezinswoningen in gesloten bebouwing. In de nabije omgeving bevindt zich een Albert Heijn, een krantenwinkel en een slager. Men kan stellen dat een meergezinswoning inpasbaar is in de omgeving.

De aanvraag voorziet in 18 bijkomende parkeerplaatsen. Het nieuwe appartementsgebouw situeert zich aan een gebied, waar een binnengebied wordt gebruikt als parkeermogelijkheid. Er bevinden zich reeds garageboxen en parkeerplaatsen in dit binnengebied.

Beroeper is syndicus van een aangrenzende meergezinswoning aan dit binnengebied.

Het binnengebied zal eveneens gebruikt worden voor de ontsluiting van de ondergrondse parkeergarage van voorliggende aanvraag. Men kan stellen dat het binnengebied reeds volledig in het teken staat van parkeren, met vele bovengrondse garageboxen. De voorliggende aanvraag betreft een ondergrondse garage, de impact

hiervan op het binnengebied is bijgevolg niet aanzienlijk te noemen gelet op de reeds bestaande 'hinder'. Het overgrote deel bijkomende auto's zullen hier niet stilstaan of parkeren, waardoor hinder van dichtslaande deuren en startende motoren nagenoeg niet zal plaatsvinden in dit binnengebied, maar onder het gebouw van de aanvraag, in een afgesloten parkeergarage.

Het betreft enkel een doorgang waar auto's zullen passeren om de ondergrondse garage in- en uit te kunnen rijden. Men kan stellen dat gelet op het eigenlijke gebruik van het binnengebied en het feit dat het enkel een beperkte passage betreft, de hinder voor beroeper beperkt zal blijven, of toch niet meer dan deze van de auto's die elke dag langs het gebouw van beroeper passeren op de steenweg zelf.

Eigendomsrechten behoren niet tot de bevoegdheid van de deputatie en zijn geen stedenbouwkundige argumenten, maar betreffen een burgerrechtelijke aangelegenheid.

Deze argumenten worden bijgevolg niet weerhouden.

De aanvraag betreft een meergezinswoning met 3 bouwlagen onder plat dak. De totale bouwdiepte bedraagt 15m. Met dit bouwprofiel wordt aangesloten op de naastliggende bebouwing en het is aanvaardbaar. De woongelegenheden worden voorzien van een eigen buitenruimte, wat de kwaliteit ten goede komt.

Het ontwerp respecteert de geleidingen in het straatbeeld, sluit aan op de profielen van de aanpalende gebouwen en strookt qua materiaalgebruik met het algemeen aanvaardbare in de woonomgeving.

De gangbare afstanden ten opzichte van de bestaande bebouwing worden gerespecteerd. Men kan stellen dat er geen onnoemelijke hinder zal ontstaan, dan deze eigen aan het woongebied.

Algemene conclusie:

De aanvraag is in overeenstemming met de decretale en reglementaire bepalingen, op voorwaarde dat de adviezen worden nageleefd.

De aanvraag kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard.

(...)

De deputatie sluit zich aan bij het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar van 13 november 2014 en maakt de inhoud ervan tot haar eigen motivering.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De tussenkomen partij betwist het belang van de verzoekende partijen bij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan.

De Raad oordeelt echter dat de exceptie van de tussenkomen partij alleen onderzocht en beoordeeld moet worden wanneer de voorwaarden vervuld zijn om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen en, zoals hierna blijkt, is dat niet zo.

Dit belet niet dat de Raad er, om proceseconomische redenen, de aandacht van de procespartijen, en in het bijzonder van de tweede verzoekende partij, wil op vestigen dat de Raad, na een voorlopig onderzoek van de ontvankelijkheid, op basis van de beschikbare gegevens, redenen heeft om aan te nemen dat de tweede verzoekende partij eventueel geen belang heeft om juridictioneel beroep in te stellen: het administratief beroep lijkt uitsluitend ingesteld door de tweede verzoekende partij in haar hoedanigheid van 'syndicus namens al de eigenaars en de bewoners van de Residentie "De Hoge Bomen"'.

Het administratief beroepsverzoekschrift verwijst alleen naar de hinder en overlast voor 'de omwonenden' en voor 'de aanwezige bewoners van (VME) De Hoge Bomen', en niet naar een gegeven of de mate waarin dat (alleen) voor de tweede verzoekende partij persoonlijk geldt.

Omdat de tweede verzoekende partij zich overigens ook pas nu, in de procedure voor de Raad, voorstelt als eigenaar/bewoner van een appartement (op de tweede verdieping) van de aangrenzende meergezinswoning, stelt de verwerende partij in de bestreden beslissing alleen dat *'Beroeper syndicus (is) van een aangrenzende meergezinswoning aan dit binnengebied'*.

Op de daaraan voorafgaande briefwisseling in verband met de ontvangst van het (wegens onvolledigheid) aanvankelijk onontvankelijk administratief beroep, is de tweede verzoekende partij overigens ook reeds expliciet aangeschreven als 'Myriam Boodts, Syndicus'. De tweede verzoekende partij heeft hierop niet gereageerd, ook niet tijdens de hoorzitting van 18 november 2014, zo blijkt uit het verslag van die hoorzitting.

De Raad nodigt de tweede verzoekende partij daarom uit, naar aanleiding van de indiening van de wederantwoordnota of de toelichtende nota, haar belang om juridictioneel beroep in te stellen toe te lichten.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Krachtens artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit kan de Raad de schorsing van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid is en de verzoekende partijen minstens één ernstig middel aanvoeren dat de vernietiging van de bestreden beslissing kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen stellen met betrekking tot de hoogdringendheid dat de leefruimtes, slaapkamers, terrassen en tuintjes van de appartementen gericht zijn naar het binnengebied, grenzend aan de doorgang langs de Bergstraat.

De door de bestreden beslissing vergunde toegang tot de ondergrondse garage (voor 15 wagens) en de 3 bijkomende bovengrondse parkeerplaatsen, doorheen en onder de appartementen, zal, volgens de verzoekende partijen, bijkomende belangrijke geluidshinder en bijkomende drukte veroorzaken en, omwille van toenemende passage van auto's, startende

motoren en dichtklappende autodeuren van in totaal 56 wagens, een aanzienlijke impact hebben op hun woon- en leefgenot.

De verzoekende partijen wijzen er verder ook op dat de kans op rechtsherstel, na de vernietiging van de bestreden beslissing, zo goed als onbestaande is omdat een (appartement)gebouw met de omvang zoals vergund met de bestreden beslissing, zelden of nooit afgebroken wordt.

Zonder schorsing van de bestreden beslissing zal, volgens de verzoekende partijen, de uitvoering starten van de door de bestreden beslissing vergunde werken, waarna een inrit langs de Hoogboomsteenweg niet meer realiseerbaar is.

2.

De tussenkomen partij antwoordt hierop dat er al hinder is omwille van de doorgang, die overigens in de statuten van de eerste verzoekende partij (en een stedenbouwkundig attest van 23 juli 1981 en de koopakte van 7 december 1994) voorzien is 'ten behoeve van garages en toegang tot garages van de woningen langsheen de Hoogboomsteenweg op het achterliggend perceel', eigendom van de tussenkomen partij, en die ook de enige toegang is tot de eigen (38) parkeerplaatsen (waarvan 30 garageboxen) van de verzoekende partijen.

Volgens de tussenkomen partij bewijzen de verzoekende partijen de door hen gevreesde 'bijkomende belangrijke' hinder niet en zal het merendeel van de bijkomende auto's via de doorrit in de ondergrondse afgesloten garage rijden, zodat vooral ondergronds motoren zullen starten en deuren zullen dichtklappen.

De tussenkomen partij meent verder nog dat de eerste verzoekende partij zich als rechtspersoon niet kan beroepen op 'zintuiglijke hinder' als 'persoonlijk' nadeel.

Beoordeling door de Raad

1.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige bestuursrechtscolleges heeft de schorsingsvoorwaarden gewijzigd.

Sinds 1 januari 2015 moet een verzoekende partij, om de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestreden beslissing te bekomen, minstens één ernstig middel aanvoeren en aantonen dat er hoogdringendheid is.

Een verzoekende partij die zich op de hoogdringendheid beroept moet, krachtens artikel 40, §1, zesde lid DBRC-decreet en artikel 56, §1, 2° en artikel 57, 1° Procedurebesluit, in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, de redenen vermelden die aantonen dat de schorsing hoogdringend is omwille van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Op de verzoekende partijen rust de bewijslast om in concreto, met voldoende aannemelijke en precieze gegevens, aan te tonen dat het resultaat van de procedure tot vernietiging van de bestreden beslissing te laat zal komen om de door hen gevreesde nadelige gevolgen van de bestreden beslissing te voorkomen.

2.

De Raad oordeelt vooreerst vast dat de verzoekende partijen in gebreke blijven concreet aan te tonen dat het bijkomend gebruik van de doorgang voor 18 parkeerplaatsen (waarvan 15 ondergronds en 3 bovengronds) 'onvermijdelijk' 'bijkomende belangrijke geluidshinder' zal

veroorzaken. De verzoekende partijen vertrekken gewoon van de hypothese dat dit zo is en geven toe dat zij nu al hinder ervaren van het gebruik van de doorgang, doorheen en onder de appartementen, omwille van het parkeren op de achterliggende binnenplaats.

Los van hetgeen daarover vermeld is in de statuten van de eerste verzoekende partij negeren de verzoekende partijen dat de hinder van het gebruik van de doorgang voor de reeds bestaande 38 parkeerplaatsen, ook door de bewoners van de residentie 'DE HOGE BOMEN', niet veroorzaakt wordt door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De gevreesde bijkomende geluidshinder omwille van het door de bestreden beslissing vergund project kan, behalve de passage zelf, trouwens alleen veroorzaakt worden door de bijkomende drukte van de 3 bovengrondse parkeerplaatsen, waarvan het dan nog niet zeker is of die ook altijd en tegelijkertijd gebruikt zullen worden.

Overigens zijn zowel de percelen, waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, als die waarop de residentie 'DE HOGE BOMEN' staat, gelegen in woongebied, zodat een zekere mate van tolerantie mag verwacht worden.

De verzoekende partijen tonen niet aan dat het evenwicht tussen de normaal in woongebied te verwachten hinder en de hinder die zij vrezen als gevolg van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing abnormaal verstoord zal zijn.

De Raad oordeelt ook dat de verzoekende partijen niet aantonen waar zich precies de leefruimtes en slaapkamers bevinden in de bestaande meergezinswoning: op de foto's zijn, behalve terrassen en tuintjes, wel ramen in de achtergevel te zien, maar het is niet duidelijk wat de bestemming is van de achter deze ramen gelegen ruimtes, zodat het niet geweten is of al deze ruimtes effectief georiënteerd zijn op de binnenplaats die grenst aan de doorgang langs de Bergstraat.

Bovendien kan de eerste verzoekende partij als rechtspersoon, meer bepaald een vereniging van mede-eigenaars, zelf niet nuttig verwijzen naar een aantasting van de woon- en leefkwaliteit (door geluidsoverlast) om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bekomen. Zelfs wanneer men aanneemt dat het persoonlijk belang van de eerste verzoekende partij samenvalt met de optelsom van de individuele belangen van alle mede-eigenaars, hetgeen niet noodzakelijk zo is, kan niet zonder meer aangenomen worden dat alle mede-eigenaars afzonderlijk in dezelfde mate hinder zullen ervaren.

De eerste verzoekende partij lijkt in haar uiteenzetting haar persoonlijke hinder te verwarren met die van de individuele mede-eigenaars.

Niet alleen blijven de verzoekende partijen dus in gebreke concreet de door hen gevreesde nadelen als gevolg van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing aan te tonen, zij blijven ook in gebreke concreet aan te tonen dat het resultaat van de procedure tot vernietiging van de bestreden beslissing te laat zal komen om de verwezenlijking van die gevreesde nadelen te voorkomen. Zonder concreet te verwijzen naar de vermoedelijke duur van de procedure tot vernietiging van de bestreden beslissing, stellen de verzoekende partijen alleen dat een (appartement)gebouw met de omvang zoals vergund met de bestreden beslissing, zelden of nooit afgebroken wordt en dat een inrit langs de Hoogboomsteenweg niet meer realiseerbaar is door de uitvoering van de bestreden beslissing.

Noch de omvang van het door de bestreden beslissing vergund (appartement)gebouw, noch het eventueel niet meer kunnen realiseren van een inrit langsheen de Hoogboomsteenweg (hetgeen

overigens nooit aan de orde is geweest bij de aanvraag en trouwens ook, volgens de mobiliteitsambtenaar van de gemeente Brasschaat, een om (verkeer)veiligheidsredenen te vermijden alternatief is), is voldoende om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen.

Voor zover de verzoekende partijen (willen) verwijzen naar de impact zelf van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing op hun mogelijkheden tot rechtsherstel na de vernietiging van de bestreden beslissing, oordeelt de Raad dat de verzoekende partijen een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestreden beslissing niet oneigenlijk kunnen aanwenden om in de plaats te treden van de bevoegdheden van de rechter.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit gestelde voorwaarde dat de Raad een bestreden vergunningsbeslissing alleen kan schorsen wanneer er hoogdringendheid is. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorig onderdeel oordeelt dat de verzoekende partijen de hoogdringendheid niet aantonen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet nodig.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 4 augustus 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,
met bijstand van

Lieselotte JOPPEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Lieselotte JOPPEN

Eddy STORMS